

Î N C H E I E R E

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Druță, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Vas Internațional Plus”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Vas Internațional Plus” împotriva Agenției „Moldsilva” și Întreprinderii silvo-didactică „Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice” cu privire la obligarea elaborării proiectului și planului-schemă a sectorului arendat, stabilirea începutului termenului contractului de arendă, obligarea includerii în plata arendeii a cheltuielilor suportate și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Vas Internațional Plus” și menținută hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 15 iulie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 23 septembrie 2014, SRL „Vas Internațional Plus” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției „Moldsilva” și Întreprinderii silvo-didactică „Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice” cu privire la obligarea elaborării proiectului și planului-schemă a sectorului arendat, stabilirea începutului termenului contractului de arendă, obligarea includerii în plata arendeii a cheltuielilor suportate și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 05 noiembrie 2010, între Agenția „Moldsilva” și SRL „Vas Internațional Plus” a fost încheiat contractul nr.290 cu privire la arenda terenului din fondul forestier cu suprafața de 18,5 ha în parcela 42, subparcela M din ocolul silvic Slobozia al Întreprinderii pentru Silvicultură „Silva-Sud” Cahul, contra plată, pe o perioadă de 49 ani.

Menționează că, conform prevederilor pct. 7 lit. lit. a), b) și f) din Titlul III al contractul menționat, Agenția „Moldsilva” s-a obligat să delimiteze în natură, cu fixarea semnelor silvice, iar în materialele cartografice să indice hotarele terenului forestier dat în arendă; să acorde arendașului asistență tehnică/servicii la îndeplinirea clauzelor contractuale și să acorde arendașului ajutor metodic.

Afirmă că, contractul de arendă a terenurilor din fondul forestier, conform pct. 23, intră în vigoare din momentul semnării, iar terenul fondului forestier va fi transmis arendașului în termen rezonabil.

Susține că, la momentul încheierii contractului, Agenția „Moldsilva” nu l-a înștiințat că asupra terenului, ce urma a fi dat în arendă, nu dispunea de titlu de proprietate, terenul nefiind înregistrat la organul cadastral.

Astfel, la data de 25 februarie 2011, în momentul transmiterii-primirii a terenului și întocmirii procesului-verbal, s-a constatat că, la acel moment nu erau stabilite și determinate hotarele terenului, astfel, pârâțul a fost în imposibilitate de a executa obligația asumată în pct. 7 lit. a) din Titlul III al contractului de arendă.

Invocă că, contractul de arendă nu a fost înregistrat la organele competente, deoarece terenul nu avea număr cadastral și nu erau determinate hotarele acestuia.

Relevă că, întru executarea obligațiilor asumate în baza contractului de arendă a fondului forestier, la 28 iunie 2012, a încheiat cu ÎS „Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice” contractul nr. 23 cu privire la prestarea serviciilor de elaborare a proiectului de amenajare a sectorului destinat pentru recreere, prin care ultimul conform pct. 1.1; 2.1; 3.1; 3.2 și 5.1 al contractului, s-a obligat să presteze serviciile solicitate în termenii stabiliți, calitativ și conform prevederilor legislației în vigoare.

Declară că, la data de 26 octombrie 2012, ÎS „Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice” i-a prezentat Proiectul de amenajare a sectorului destinat pentru recreere și Planul-schemă de amenajare a sectorului arendat, pe care ulterior, la data de 31 octombrie 2012, în conformitate cu pct. 5 lit. c) al contractului de arendă a terenului forestier, l-a prezentat Agenției „Moldsilva”, solicitând aprobarea acestuia.

Susține că, prin scrisorile din 20 noiembrie 2012, 26 februarie 2013, 03 aprilie 2013, 22 aprilie 2013 și 21 august 2013 Agenția „Moldsilva” a refuzat coordonarea proiectului și nici nu a executat obligațiile asumate în pct. 7 lit. b) și f) titlul III al contractului de arendă a terenului forestier.

La fel invocă că, la data de 26 iunie 2013, a solicitat expres Agenției „Moldsilva” acordarea asistenței tehnice și a unui ajutor metodic pentru a aduce proiectul elaborat în concordanță cu legislația în vigoare, reieșind din plasarea reală a terenului dat în arendă, însă solicitarea a fost lăsată fără examinare.

Menționează că, în perioada 05 noiembrie 2010 - 05 noiembrie 2014, a achitat plata pentru arendă în sumă de 347 915 lei, însă din vina Agenției „Moldsilva” este în imposibilitate de a face investiții capitale și solide pentru a dezvolta teritoriul și de a desfășura activități în condițiile contractului de arendă, iar pentru întreținerea terenului arendat a suportat cheltuieli în sumă de 49 735 lei.

Invocă că, prin acțiunile pârâților i-a fost cauzat companiei „Vas Internațional Plus” SRL prejudiciu moral în sumă de 01 leu.

Solicită obligarea Agenției „Moldsilva” și a ÎS „Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice” de a elabora în termen de 60 de zile, în conformitate cu legislația în vigoare, Proiectul de amenajare a sectorului destinat pentru recreere și Planul-schemă de amenajare a sectorului arendat în baza contractului de arendă nr. 290 din 05 noiembrie 2010; calcularea începutului termenului contractului de arendă nr. 290 din 05 noiembrie 2010, încheiat între Agența „Moldsilva” și SRL

„Vas Internațional Plus” din data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești; obligarea Agenției „Moldsilva” de a include în calculul achitării plății pentru arendă din data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești a cheltuielilor suportate în baza contractului nr. 290 din 05 noiembrie 2010 în sumă de 347 915 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 01 leu și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 15 iulie 2015 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță, respingând acțiunea, și-a argumentat poziția reiterând că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2014, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 03 septembrie 2014, a fost respinsă cererea de chemare în judecată a SRL „Vas Internațional Plus” cu privire la obligarea Agenției „Moldsilva” să aprobe proiectul de dezvoltare și folosire a fondului forestier, cu suprafața de 18,5 ha, amplasat în parcela M din ocolul silvic Slobozia al ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Silvia-Sud Cahul”, arendat în baza contractului de arendă nr. 290 din 05 noiembrie 2010, constatându-se că, proiectul menționat contravine prevederilor pct. 37 ale Regulamentului privind arenda fondului forestier, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 187 din 20 februarie 2008 și ale art. 4 a Legii nr. 440 din 27 iulie 1995 cu privire la zonele și fâșiile de protecție a apelor, râurilor și bazinelor de apă, iar activitățile prevăzute în proiect nu sunt compatibile cu prevederile normelor citate.

Totodată, prima instanță a mai argumentat prin faptul că, proiectul nominalizat nu a fost aprobat din vina reclamantului, acesta, la rândul său, urmează să înlăture obiecțiile la proiect și să-l aducă în concordanță cu normele legale pentru a putea fi aprobat de către Agenția „Moldsilva”, dar nu să solicite elaborarea unui nou proiect, cu atât mai mult că aceasta nu ține de competența Agenției.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016 a fost respins apelul declarat de către SRL „Vas Internațional Plus” și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 29 septembrie 2016, SRL „Vas Internațional Plus” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu hotărârile judecătorești, deoarece instanțele ierarhic inferioare au interpretat și aplicat eronat normele de drept material, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au aplicat eronat legea.

Menționează că, instanța de apel eronat a concluzionat faptul că, SRL „Vas Internațional Plus”, până la depunerea acțiunii în judecată, nu a solicitat de la Agenția „Moldsilva” și ÎS „Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice” modificarea și elaborarea proiectului în sensul corespunderii acestuia cu prevederile legale, precum și că ÎS „Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice” nu a fost obligat să elaboreze Proiectul de amenajare a sectorului destinat pentru recreere și Planul-Schemă de amenajare a sectorului arendat, deoarece conform prevederilor art. art. 8, 9, 195, 512-514, 572, 575, 602, 603, 666, 668, 671, 704,

911 din Cod civil și a obligațiilor asumate prin contractul de arendă nr. 290 din 05 noiembrie 2010 și contractul de prestare a serviciilor cu privire la elaborarea Proiectului de amenajare a sectorului destinat pentru recreere nr. 23 din 28 iunie 2012, ÎS „Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice”, subdiviziune a Agenției „Moldsilva”, a fost obligată de a elabora proiectul de amenajare a sectorului destinat pentru recreere și Planul-schemă de amenajare a sectorului arendat conform prevederilor legislației, iar Agenția „Moldsilva” a fost obligată să contribuie la elaborarea unui astfel de proiect de amenajare a sectorului destinat pentru recreere și Planul-schemă de amenajare a sectorului arendat, prin acordarea arendașului asistenței tehnice/servicii la îndeplinirea clauzelor contractuale, ajutor metodic, ș.a.

Mai invocă că, scrisorile Agenției „Moldsilva” adresate SRL „Vas Internațional Plus” menționate în decizia instanței de apel, nu pot fi considerate ca acordare arendașului asistenței tehnice/servicii, ajutor metodic la îndeplinirea clauzelor contractuale, deoarece au un conținut formal.

Consideră că, instanțele de judecată, la examinarea cauzei, nu au aplicat prevederile art. art. 8, 9, 195, 512-514, 572, 575, 602, 603, 666, 668, 671,704, 911 din Cod civil și ale contractului de arendă nr. 290 din 05 noiembrie 2010, deși contractul a intrat în vigoare la data semnării – 05 noiembrie 2010, la Organul cadastral teritorial a fost înregistrat doar la 23 martie 2011.

Susține că, a achitat plata pentru arendă și a suportat cheltuieli, însă, din vina arendatorului, nu a beneficiat de drepturile de arendaș ca urmare a neexecutării obligațiilor contractuale de către arendator.

Prin referința depusă la data de 24 octombrie 2016 Agenția „Moldsilva” a solicitat de a considera recursul ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către SRL „Vas Internațional Plus” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SRL „Vas Internațional Plus”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul SRL „Vas Internațional Plus” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Vas Internațional Plus” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Ion Druță

Mariana Pitic